

ZAKON O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuju se: dug i garancije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), kantona, gradova i općina u Federaciji, način i postupak zaduživanja, osiguranje sredstava za otplatu duga, izdavanje garancija, vođenje evidencija o dugu i garancijama, te druga pitanja koja se odnose na dug i garancije Federacije, kantona, gradova i općina u Federaciji.

Član 2.

Termini koji se koriste u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) Dug je monetarna obaveza za pozajmljena sredstva uključujući finansijski lizing.
- 2) Državni dug je dug izražen u domaćoj valuti čiji je zajmoprimac Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo finansija i trezora) u ime Bosne i Hercegovine. Državni dug, također, obuhvaća i dug Bosne i Hercegovine koji je do sada nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja. U svrhu utvrđivanja državnog duga kada je neizmirena obaveza izražena u zakonskoj valuti, izuzimajući domaću valutu, vrijednost će se preračunati u domaću valutu u vrijeme vršenja procjene, prema zvaničnom kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Centralna banka).
- 3) Vanjski državni dug je državni dug nastao u skladu sa međunarodnim sporazumom. Dug nastao u periodu od 02. aprila 1992. do 14. decembra 1995. godine se ne smatra vanjskim dugom države, a država nema nikakvu odgovornost za otplatu tog duga.
- 4) Unutrašnji državni dug je državni dug, izuzimajući vanjski državni dug.
- 5) Konsolidirani dug Federacije je finansijski iskaz ukupnog unutrašnjeg i vanjskog duga i garancija Federacije, duga i garancija kantona, općina i gradova u Federaciji, te dug federalnih i kantonalnih vanbudžetskih fondova kao da se radi o jednom subjektu.
- 6) Dug Federacije je dug izražen u domaćoj valuti, čiji je zajmoprimac direktno ili indirektno Federalno ministarstvo finansija - Federalno ministarstvo financija (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo finansija) u ime Federacije i ne obuhvaća dug kantona, gradova i općina. U dug Federacije uključuje se i dug Federacije koji je do sada nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja. U svrhu utvrđivanja duga Federacije kada je neizmirena obaveza izražena u ugovorenoj valuti, izuzimajući domaću valutu, preračunat će se u domaću valutu u vrijeme procjene vrijednosti prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne banke.
- 7) Relevantan dug Federacije je unutrašnji i vanjski dug Federacije u čije ime se zadužila Bosna i Hercegovina i koji je plativ iz sredstava koje osigurava Federacija.
- 8) Vanjski dug Federacije je dug Federacije koji je predmet međunarodnog sporazuma zaključenog u skladu sa procedurama definiranim ovim Zakonom i u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduživanja. Vanjski dug Federacije uključuje alocirani i nealocirani dug za koji je Federacija zadužena putem države.
- 9) Direktni vanjski dug je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni vanjski dug.
- 10) Unutrašnji dug Federacije je dug Federacije, izuzimajući vanjski dug Federacije.
- 11) Direktni unutrašnji dug je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni

unutrašnji dug.

12) Dug kantona je unutrašnji i vanjski dug i garancija kantona.

13) Dug gradova je unutrašnji i vanjski dug i garancija gradova.

14) Dug općina uključuje unutrašnji i vanjski dug i garanciju općina.

15) Dugoročni dug je dug koji se otplaćuje u roku dužem od jedne godine od dana zaduženja.

16) Kratkoročni dug je dug koji se otplaćuje u roku kraćem od jedne godine od dana zaduženja.

17) Servisiranje duga je uplata sredstava svake fiskalne godine za glavnice, kamatu, diskont i druge obaveze na osnovu duga uključujući ostale prateće troškove.

18) Garancija je preuzeta pisana ugovorena finansijska obaveza u slučaju da strana koja ima primarnu obavezu za vraćanje takve finansijske obaveze nije izvršila dospelu uplatu.

19) Garancije Federacije su unutrašnje i vanjske garancije Federacije za koje je Federalno ministarstvo finansija u ime Federacije nosilac garancije.

20) Vanjska garancija Federacije je garancija Federacije da će zajam, koji je predmet međunarodnog sporazuma, otplatiti u potpunosti ili djelimično ukoliko to ne uradi zajmoprimac.

21) Unutrašnja garancija Federacije je garancija Federacije da će otplatiti zajam u potpunosti ili djelimično ukoliko to ne uradi zajmoprimac, a isključujući vanjske garancije Federacije.

22) Evidencija o dugu Federacije je zvanična evidencija koja uključuje najmanje dvije odvojene komponente: Evidenciju o unutrašnjem dugu Federacije i Evidenciju o vanjskom dugu Federacije.

23) Evidencija o dugu kantona je zvanična evidencija cjelokupnog neizmirenog i nedospjelog duga kantona.

24) Evidencija o dugu grada je evidencija cjelokupnog neizmirenog i nedospjelog duga grada.

25) Evidencija o dugu općine je evidencija cjelokupnog neizmirenog i nedospjelog duga općine.

26) Evidencija o garancijama Federacije je zvanična evidencija koja obuhvaća dvije odvojene komponente: Evidenciju o unutrašnjim garancijama Federacije i Evidenciju o vanjskim garancijama Federacije.

27) Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine su obaveze države nastale pod uvjetima koje propiše Ministarstvo finansija i trezora a koje čine državni dug.

28) Vrijednosni papiri Federacije su obaveze Federacije nastale pod uvjetima koje propiše Federalno ministarstvo finansija, a koje čine dug Federacije.

29) Stalno izdvajanje namjenskih sredstava je ovlaštenje u budžetu i Zakonu o izvršenju budžeta za tekuću godinu koje daje Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlament Federacije) radi izdvajanja namjenskih sredstava u konkretnu svrhu.

30) Kreditni sporazum je pisani sporazum, ugovor ili drugi finansijski aranžman koji sadrži uvjete pod kojima je zajmoprimac dobio sredstva od kreditora i odredbe kojima se regulira otplata kredita.

31) Kapitalna investicija je razvojni projekt, projekt poboljšanja i izgradnje infrastrukture, uključujući pokretnu i nepokretnu imovinu, opremu i konsultantske usluge koje su sastavni dio takvog projekta koji se nalazi u odobrenom budžetu, ima period amortizacije duži od pet godina, a koristi se u vezi sa osnovnom vladinom funkcijom koja služi u javne svrhe.

32) Period amortizacije kapitalne investicije je predviđeni vremenski period stvarnog korištenja kapitalne investicije uključujući i tekuće održavanje.

33) Deficit proizašao iz gotovinskog toka je privremeni deficit prouzrokovan razlikom u vremenu prikupljanja budžetskih prihoda i plaćanja budžetskih rashoda i baziran je na budžetu u kojem ukupno planirani budžetski prihodi nisu manji od ukupnih budžetskih rashoda za tu fiskalnu godinu.

34) Prihodi podrazumijevaju, bez ograničenja, porezne i neporezne prihode i ostale prihode

utvrđene zakonima i drugim propisima.

35) Budžetski rashodi propisani su zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona za poslove, funkcije i programe koji se planiraju u finansijskim planovima budžetskih korisnika, odnosno u budžetu.

36) Zajmoprimac je strana koja primarno ima obavezu izmirenja duga.

37) Princip krajnjeg korisnika alocira obaveze Federacije o izvršenju otplate vanjskog duga na osnovu mjesta korištenja kreditnih sredstava u vrijeme kada je taj dug nastao.

38) Vanbudžetski fond je pravno lice osnovano na osnovu zakona koje se finansira iz namjenskih poreza i neporeznih prihoda, odnosno doprinosa. Vanbudžetskim fondovima, u smislu ovog Zakona, smatraju se penzijsko-invalidski fond, zdravstveni fond, fond za zapošljavanje, kao i drugi fondovi osnovani zakonom.

39) Finansijski lizing je sporazum za lizing kapitalne investicije na određeni vremenski period s tim da na kraju tog perioda kapitalna investicija postaje vlasništvo zajmoprimca kao što je definirano zakonom.

40) Radni dan je dan koji nije subota, nedjelja, praznik kao i dani kada su bankarske institucije, u skladu sa zakonom, ovlaštene da ne rade.

41) Javna preduzeća jesu privredna društva, organizacije i ustanove koje pružaju javne usluge i javni servis a osnovane su posebnim propisom.

Član 3.

Federacija, kanton, grad ili općina mogu se zadužiti u svrhe, pod uvjetima i u obimu propisanim ovim Zakonom.

Federacija, kanton, grad ili općina mogu se zadužiti na osnovu vanjskog i unutrašnjeg duga. Vanbudžetski fondovi mogu se zaduživati jedino unutar države.

Dug Federacije može biti u formi zajma i emisije vrijednosnih papira.

Dug vanbudžetskih fondova, kantona, gradova, općina i javnih preduzeća može biti samo u obliku zajma.

Zaduženje može nastati u domaćoj ili stranoj valuti.

Dug Federacije predstavlja apsolutnu i bezuvjetnu obavezu Federacije u skladu sa uvjetima definiranim kreditnim sporazumima i vrijednosnim papirima Federacije.

Dug kantona predstavlja apsolutnu i bezuvjetnu obavezu kantona u skladu sa uvjetima definiranim kreditnim sporazumom. Dug kantona ne predstavlja ni direktnu ni indirektnu obavezu Federacije.

Dug grada ili općine predstavlja izričitu obavezu općine ili grada da ga plati u skladu sa uvjetima sporazuma. Dug općine ili grada ne predstavlja ni direktnu ni indirektnu obavezu Federacije ili kantona.

Dug koji nastane nakon stupanja na snagu ovog Zakona, a nije nastao na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom ne smatra se dugom Federacije, kantona, grada i općine.

II. UPRAVLJANJE DUGOM

Član 4.

Federalno ministarstvo finansija upravlja, nadgleda postojeća i planira nova zaduženja u Federaciji.

Federalno ministarstvo finansija nadležno je za provođenje procedure zaduživanja i upravljanja dugom Federacije.

Ministarstva finansija kantona, odnosno gradske i općinske službe za finansije nadležne su za provođenje procedura zaduživanja i upravljanja dugom kantona, gradova i općina.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije) imenuje Komisiju za dug (u daljnjem tekstu: Komisija) u čiji sastav ulaze:

- 1) federalni ministar finansija,
- 2) ministri finansija kantona.

Članovi Komisije iz stava 4. ovog člana imaju zamjenike koje imenuje Vlada Federacije.

Zadaci Komisije su utvrđivanje:

- 1) stanja i perspektive duga u Federaciji,
- 2) trenutnih i budućih potreba za prihode radi servisiranja duga,
- 3) mjera koje treba poduzeti da bi se održala stabilnost u servisiranju duga,
- 4) kriterija i visine novih zaduživanja, a u vezi sa ukupnim ograničenjima zaduženja za narednu fiskalnu godinu.

Komisija će donijeti propise kojima uređuje način rada.

Federalno ministarstvo finansija pruža administrativnu podršku Komisiji.

Član 5.

Sve obaveze koje čine unutrašnji i vanjski dug Federacije imaju jednak status, bez obzira na to kada su nastale i da li su nastale u vidu vrijednosnih papira ili na osnovu kreditnih sporazuma.

Otplata glavnice i plaćanje kamata na taj dug su prioritarna obaveza Federacije, bez obzira na izvore prihoda i da li su položena na račun u komercijalnoj banci ili na račun kod Centralne banke i ne podliježu, sada ili kasnije, bilo kojem drugom potraživanju.

Otplata vanjskog dug Federacije može se dodatno osigurati posebnim kolateralom.

Odredbe st. 1., 2. i 3. ovog člana shodno se primjenjuju na kantone, gradove, općine i vanbudžetske fondove.

Član 6.

U skladu sa odredbama ovog Zakona, Federalno ministarstvo finansija ima ovlaštenje za:

- 1) zaključivanje kreditnih sporazuma,
- 2) emisiju vrijednosnih papira.

U svrhu izmirenja unutrašnjeg duga Federacije Federacija se može zadužiti na osnovu relevantnog duga Federacije i na osnovu emitiranih vrijednosnih papira Federacije.

1. Ograničenja iznosa duga

Član 7.

Federacija se može dugoročno zadužiti ukoliko iznos servisiranja duga za ukupan unutrašnji i vanjski dug i garancije koje dospijevaju u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje i sve zajmove za koje su izdate garancije Federacije, zajedno sa ograničenjima iznosa duga kantona iz stava 2. ovog člana ne prelaze 18% konsolidiranih prihoda Federacije i kantona ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

Kantoni se mogu dugoročno zadužiti ukoliko u vrijeme dugoročnog zaduženja iznos servisiranja duga za ukupan unutrašnji i vanjski dug i garancije koje dospijevaju u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje i sve zajmove za koje su izdate garancije kantona, ne prelaze 10% prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini i u okvirima ukupnih ograničenja u skladu sa procedurom definiranom u stavu 5. ovog člana.

Gradovi i općine mogu se dugoročno zadužiti ukoliko u vrijeme odobrenja zaduženja iznos

servisiranja duga koji dopijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje i sve zajmove za koje su izdate garancije grada i općine, ne prelazi 10% prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

Federalnim vanbudžetskim fondovima je dozvoljeno da se zadužuju jedino unutar države i to u domaćoj valuti, uz prethodno pisano odobrenje Federalnog ministarstva finansija.

Na osnovu mišljenja Komisije iz člana 4. ovog Zakona, Federalno ministarstvo finansija određuje maksimalan nivo konsolidiranog duga uključujući nove zajmove u narednoj fiskalnoj godini kao dio pripreme budžeta. U slučaju da Komisija ne može doći do sporazuma o nivou konsolidiranog duga, federalni ministar finansija je ovlašten odrediti maksimalan nivo konsolidiranog duga Federacije, u skladu sa stavom 1. ovog člana, kao i nivo novih zajmova za narednu fiskalnu godinu u fazi izrade budžeta. Zakonima o izvršenju budžeta Federacije i kantona, odnosno odlukama o izvršenju budžeta grada ili općine određuju se iznosi novih zaduživanja i garancija u skladu sa utvrđenom gornjom granicom zaduživanja za narednu fiskalnu godinu.

Član 8.

U slučaju da Federacija, kanton, grad ili općina prekrši ograničenja iz st. 1. i 2., odnosno stava 3. člana 7. ovog Zakona Vladi Federacije, vladi kantona, gradskom vijeću ili općinskom vijeću neće biti dozvoljeno bilo koje daljnje kratkoročno i dugoročno zaduživanje ili izdavanje garancije sve dok ograničenje ne bude opet ispoštovano.

Vlada Federacije, odnosno vlada kantona, gradsko vijeće i općinsko vijeće će na prijedlog Komisije iz člana 4. ovog Zakona morati smanjiti svoj prekomjerni dug u narednih šest mjeseci od dana kada je došlo do kršenja ograničenja, s tim da pola ispravke treba izvršiti u roku od tri mjeseca od dana kršenja ograničenja. Ukoliko ispravka ne bude poduzeta u roku od šest mjeseci od dana kršenja ograničenja, ispravka će se morati izvršiti najkasnije u novoj fiskalnoj godini uključujući obavezu u budžetu.

Član 9.

Kratkoročni dug može nastati samo radi finansiranja deficita nastalog iz gotovinskog toka i otplatit će se u fiskalnoj godini u kojoj je zaduženje i nastalo. Ovaj dug neće biti predmet refinansiranja ili produženja nakon isteka te fiskalne godine; te ni u kom vremenskom periodu tokom te fiskalne godine neće preći 5% prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini i neće biti nikakvog neizmirenog kratkoročnog zaduženja u periodu od uzastopnih 30 dana u okviru te fiskalne godine. Kratkoročni dug koji je nastao i koji se otplati neće se smatrati neizmirenim u svrhe utvrđivanja ograničenja iz člana 7. stav 5. ovog Zakona.

Član 10.

U slučaju da Federacija, kanton, grad ili općina prekrši ograničenja na kratkoročno zaduživanje definirano u članu 9. ovog Zakona Vladi Federacije, vladi kantona, odnosno gradskom ili općinskom vijeću neće biti dozvoljeno bilo kakvo daljnje kratkoročno i dugoročno zaduživanje ili izdavanje garancija dok ograničenje opet ne bude ispoštovano. Federalni ministar finansija će odmah obavijestiti premijera Vlade Federacije, vlade kantona, odnosno gradonačelnika grada ili načelnika općine zahtijevajući raspravu u Parlamentu Federacije, odnosno skupštini kantona i na gradskom ili općinskom vijeću, kao i odluku o rješavanju slučaja prekomjernog zaduživanja.

2. Investiranje kreditnih sredstava

Član 11.

Federalno ministarstvo finansija je na osnovu odluke Vlade ovlašteno da sredstva odobrenih kredita Federaciji i sredstva Federacije čija je namjena otplata duga investira samo u svrhe propisane zakonom o investiranju javnih sredstava.

Sredstva iz stava 1. ovog člana neće biti investirana u bilo koji instrument koji dopijeva nakon planiranog datuma kada se očekuje primjena sredstava u dozvoljene svrhe.

Kamate ostvarene investiranjem raspoloživih sredstava uplaćuju se na Jedinствени račun Trezora.

3. Računi za servisiranje duga Federacije

Član 12.

Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je da otvori račune u Centralnoj banci za uredno servisiranje direktnog i indirektnog vanjskog duga Federacije.

U svrhu urednog servisiranja relevantnog duga Federacije Ministarstvo finansija i trezora otvara podračun Federacije u Centralnoj banci.

3. Evidencije o dugu i izdatim garancijama

Član 13.

U skladu sa odredbama ovog Zakona, da bi izvršilo dužnosti upravljanja dugom Federacije, Federalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi Evidenciju o dugu i izdatim garancijama u Federaciji.

Federalna ministarstava, drugi federalni organi uprave, federalne upravne organizacije i federalne javne ustanove koje su do dana stupanja na snagu ovog Zakona stvorile obaveze na osnovu unutrašnjeg i vanjskog duga i na osnovu izdatih garancija, dužne su u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona osigurati informacije Federalnom ministarstvu finansija o svim takvim neizmirenim dugovima i garancijama.

Organi, organizacije i ustanove iz stava 2. ovog člana dužne su u navedenom roku dostaviti Federalnom ministarstvu finansija primjerke sporazuma o zaduživanju, prateću dokumentaciju i informacije u vezi sa trenutnim statusom servisiranja svih neizmirenih dugova.

Evidencije o svim obavezama koje čine vanjski i unutrašnji dug Federacije, a koje su do dana stupanja na snagu ovog Zakona vodili organi, organizacije i ustanove iz stava 2. ovog člana prenijet će se u Federalno ministarstvo finansija u roku propisanom u istom stavu. Tako prikupljene informacije unose se u Evidenciju duga Federacije koju će Federalno ministarstvo finansija kompletirati i dalje održavati.

Član 14.

Evidencija o dugu Federacije osigurat će podatke o najmanje dvije kategorije: dug u formi kreditnih sporazuma i dug u formi vrijednosnih papira Federacije.

Kategorija Evidencija o dugu Federacije iz stava 1. ovog člana sadrži dvije podevidencije: Evidenciju o unutrašnjem dugu Federacije i Evidenciju o vanjskom dugu Federacije.

Evidencija o unutrašnjem dugu sastoji se od dvije podevidencije: Evidencija o direktnom unutrašnjem dugu i Evidencija o relevantnom unutrašnjem dugu Federacije. Evidencija o vanjskom dugu Federacije sastoji se od tri podevidencije: Evidencija o direktnom vanjskom

dugu, Evidencija o relevantnom vanjskom dugu i Evidencija o indirektnom vanjskom dugu. Evidencija o dugu Federacije pružit će informacije o valuti ili valutama, izuzimajući domaću valutu, u kojima se svaka obaveza plaća ili je prikazana u tim apoenima, kao i originalne i tekuće procjene obaveza u domaćoj valuti ili valutama u kojima je plaćanje ugovoreno. Centralna banaka osigurat će informacije o važećem deviznom kursu. Federalno ministarstvo finansija donijet će propise kojima se definiraju podaci koji će biti sadržani u evidenciji iz ovog člana.

Član 15.

Evidencija o garancijama Federacije čini dvije podevidencije: Evidencija o unutrašnjim garancijama Federacije i Evidencija o vanjskim garancijama Federacije. U evidencijama o garancijama Federacije dat će se preliminarna vrijednost zagarantiranog iznosa u domaćoj valuti i u valuti, odnosno valutama u kojima je plaćanje ugovoreno. Federalno ministarstvo finansija donijet će propise kojima se definiraju podaci koje će sadržavati evidencija iz stava 1. ovog člana. Federalno ministarstvo finansija ažurira Evidenciju o garancijama Federacije. Izvještaj o izdatim garancijama objavljuivat će se jednom godišnje u "Službenim novinama Federacije BiH " i to istovremeno sa Izvještajem iz člana 17. stav 2. ovog Zakona.

Član 16.

Oredbe čl. od 11.do 15. shodno primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 17.

Radi ažuriranja evidencija iz čl. 14. i 15. ovog Zakona kantoni, gradovi i općine dužni su u roku od 20 dana po isteku svakog kvartala u godini Federalnom ministarstvu finansija dostavljati informacije o dugu i izdatim garancijama. Izvještaj o dugu i garancijama u Federaciji objavljuje se jednom godišnje u "Službenim novinama Federacije BiH" najkasnije do 31. marta svake godine i obuhvatit će komparativne podatke kada je to moguće za najmanje jednu godinu unaprijed.

Član 18.

Federalno ministarstvo finansija dostavlja kvartalno informacije o dugu i garancijama Federacije, kantona, gradova i općina Ministarstvu finansija i trezora.

III. UNUTRAŠNJI DUG U FEDERACIJI

1. Svrha unutrašnjeg zaduživanja u Federaciji

Član 19.

Federacija može stvoriti obaveze na osnovu unutrašnjeg duga u sljedeće svrhe:

- 1) za finansiranje budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka,
- 2) za finansiranje budžetskog deficita Federacije,
- 3) za finansiranje kapitalnih investicija,
- 4) za refinansiranje ukupnog ili dijela neizmirenog duga Federacije,
- 5) za plaćanje garancija Federacije u potpunosti ili djelimično, u slučaju da zajmoprimac ne

ispuni svoje finansijske obaveze i

6) plaćanje obaveza na osnovu unutrašnjeg duga u skladu sa zakonom.

Zaduživanje u svrhe iz stava 1. tačka 1) ovog člana moguće je samo u okviru kratkoročnog pozajmljivanja iz člana 9. ovog Zakona.

2. Određivanje ograničenja iznosa unutrašnjeg duga u Federaciji

Član 20.

Ograničenje na iznos unutrašnjeg duga Federacije određuje se Zakonom o izvršenju budžeta Federacije. Ograničenje duga u Zakonu o izvršenju budžeta određuje iznos novog zaduživanja na osnovu unutrašnjeg duga unutar budžetske godine i ukupan iznos unutrašnjeg duga koji u toj godini može biti neizmiren, a u skladu sa ograničenjima iz člana 7. ovog Zakona.

Ukoliko je garancija izdata u skladu sa ovim Zakonom, zaduženje nastalo zbog otplate takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava 1. ovog člana.

U slučaju da se vrijednosni papiri Federacije emitiraju sa popustom, ograničenje se obračunava po cijeni popusta u vrijeme početnog izdavanja vrijednosnih papira Federacije.

3. Procedura za stvaranje obaveza na osnovu unutrašnjeg duga

Član 21.

O visini i svrhi zaduženja Federacije i vanbudžetskih fondova koje može nastati svake godine odlučuje Parlament Federacije donošenjem budžeta, Zakona o izvršenju budžeta i finansijskih planova vanbudžetskih fondova koji sadrže odredbe o iznosu i svrhi novog zaduživanja.

Odredbe iz stava 1. ovog člana su ovlaštenja za zaduživanje na osnovu unutrašnjeg duga do propisanog iznosa.

Parlament Federacije odobrava kapitalnu investiciju uključujući maksimalan iznos zaduženja za finansiranje takve kapitalne investicije.

U skladu sa odredbama propisa iz stava 1. ovog člana do propisanog iznosa Vlada Federacije donosi odluku o svakom zaduženju posebno.

Odlukom se utvrđuje:

1. maksimalan iznos glavnice duga;
2. forma duga;
3. dospijeće i uvjeti otplate;
4. svrha zaduženja;
5. poštivanje odredbi iz čl. 7. i 9. ovog Zakona i u okviru ograničenja duga koji je uspostavio Parlament iz stava 1. ovog člana;
6. period amortizacije kapitalne investicije koja se finansira iz kreditnih sredstava;
7. preuzimanje obaveze osiguranja sredstava za otplatu direktnog unutrašnjeg duga po prispijeću (namjensko izdvajanje sredstava za servisiranje duga iz budžeta u narednim godinama).

Član 22.

Federalni ministar finansija je ovlašten da provede odluku Vlade Federacije iz stava 4. člana 21. ovog Zakona.

Član 23.

Odredbe čl. 19., 20., 21. i 22. ovog Zakona shodno primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 24.

Kada unutrašnje zaduženje Federacije nastane u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine, odlukom Vlade Federacije određuje se ovlaštenu predstavnik koji će se konsultovati sa Ministarstvom finansija i trezora u vezi sa emisijom vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.

U slučaju da unutrašnje zaduženje Federacije nastaje u vidu vrijednosnih papira Federacije, Vlada Federacije će propisati uvjete i procedure emisije vrijednosnih papira Federacije.

Član 25.

U slučaju relevantnog unutrašnjeg zaduženja Federacije iz stava 1. član 24. a u vezi sa stavom 1. tačka 6) član 19. ovog Zakona Vlada Federacije donosi odluku iz stava 4. člana 21. ovog Zakona, uz zahtjev Ministarstvu finansija i trezora za stvaranje obaveza na osnovu indirektnog duga Bosne i Hercegovine u korist Federacije.

Zahtjev iz stava 1. ovog člana sadrži neopozivo uputstvo Ministarstvu finansija i trezora da emitira vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u skladu sa uvjetima definiranim odlukom Vlade Federacije. Nakon odobrenja relevantnog unutrašnjeg duga Federacije u skladu sa članom 21., federalni ministar finansija je ovlašten da potpiše dokumentaciju u skladu sa uvjetima definiranim u odluci. Odlukom Vlade Federacije određuje se ovlaštenu predstavnik Federacije koji će sa Ministarstvom finansija i trezora usaglasiti pitanja emisije vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.

Nakon odobrenja relevantnog zaduženja Federacije federalni ministar finansija će odluku Vlade Federacije dostaviti ministru finansija i trezora Bosne i Hercegovine. Uz odluku Vlade Federacije Ministarstvu finansija i trezora se dostavljaju dokazi o namjenski izdvojenim sredstvima za osiguranje otplate uključivanjem u budžet za tekuću godinu, dokaz da je Parlament Federacije odobrio finansiranje svih kapitalnih investicija uključivanjem u budžet i dokaz o poštivanju ograničenja koje je odobrio Parlament Federacije u okviru budžeta i Zakona o izvršenju budžeta za tekuću godinu.

Federalni ministar finansija i ministar finansija i trezora Bosne i Hercegovine potpisuju sporazum kojim se utvrđuje da je Federacija dužna platiti Bosni i Hercegovini svoj relevantni unutrašnji dug.

4. Prethodna odobrenja za zaduživanje kantona, grada ili općine

Član 26.

Kanton se ne može zadužiti niti izdati garancije bez prethodnog pisanog odobrenja Federalnog ministarstva finansija u slučaju da:

- 1) se zadužuje uz izdavanje garancije Federacije;
- 2) je zaduženje nastalo ili je garancija izdata za refinansiranje postojećeg duga;
- 3) se zadužio ili izdao garancije i uredno ne izmiruje dospjele obaveze.

Član 27.

Općina ili grad se ne mogu zadužiti bez odobrenja kantona, ako kanton izdaje garanciju za to zaduženje.

Općina ili grad se ne mogu zadužiti niti izdati garancije bez odobrenja Federalnog ministarstva finansija u slučajevima naznačenim u članu 26. ovog Zakona.

Član 28.

Federalno ministarstvo finansija donijet će propise kojima se definira potrebna dokumentacija za izdavanje prethodnog odobrenja iz čl. 26. i 27. ovog Zakona.

5. Obaveze na osnovu unutrašnjeg duga Federacije

Član 29.

Direktni unutrašnji dug Federacije predstavlja apsolutnu i bezuvjetnu obavezu Federacije u skladu sa kreditnim sporazumom ili odlukom o emisiji vrijednosnih papira Federacije. Relevantni unutrašnji dug Federacije je isključiva obaveza Federacije za indirektni dug Bosne i Hercegovine nastao u ime Federacije i koji Federacija servisira prema Bosni i Hercegovini u skladu sa uvjetima iz sporazuma.

Kreditor je obavezan prikupiti informaciju o odlukama Parlamenta i Vlade Federacije u skladu sa članom 21. ovog Zakona. Federalno ministarstvo finansija je dužno, na zahtjev kreditora, osigurati informaciju o tim odlukama. U slučaju da Federalno ministarstvo finansija na zahtjev kreditora ne dostavi navedene informacije ili ako ih kreditor ne prikupi, obaveza Federacije neće biti važeća, a kreditor neće biti u mogućnosti da je provede.

6. Obavješćavanje o nastalim zaduženjima

Član 30.

Najkasnije u roku od 30 dana od dana zaduženja Federalni ministar finansija će Vladi Federacije dostaviti izvještaj o nastaloj obavezi.

Vlada Federacije će najkasnije u roku od 60 dana od dana zaduženja obavijestiti Parlament Federacije o nastalom zaduženju.

Vlada kantona će u roku od 10 dana od dana davanja odobrenja za zaduživanje iz člana 21. stav 4. ovog Zakona obavijestiti Federalno ministarstvo finansija o zaduženju, uključujući informacije iz stava 2. član 7. ovog Zakona.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

7. Dug kao opća obaveza

Član 31.

Cjelokupni dug u vezi sa članom 5. ovog Zakona osigurava se kao opća obaveza Federacije, kantona, grada ili općine koji je otplativ na osnovu prioritetnog plaćanja iz svih raspoloživih sredstava budžeta za tekuću godinu.

Član 32.

Sredstva za otplatu glavnice i kamate na osnovu unutrašnjeg duga će se stalno namjenski izdvajati, a budžetom za tekuću godinu obavezno će biti predviđen potreban iznos u skladu sa ovim Zakonom.

Član 33.

Federacija, kanton, grad ili općina može zaključiti podugovor sa krajnjim korisnikom kreditnih sredstava kojim se utvrđuje obaveza otplate duga korisnika kredita pod istim uvjetima iz kreditnog sporazuma.

Svaki podugovor o osiguranju otplate duga od krajnjeg korisnika bit će utvrđen u odluci o zaduženju i postaje pravovaljan nakon nastanka zaduženja.

Prispjele otplate duga od krajnjih korisnika će se držati na podračunu Jedinственog računa Trezora namijenjenog za servisiranje unutrašnjeg duga. Federacija, kanton, grad ili općina otplaćivat će dug iz sredstava koja je taj dužnik uplatio za svoj relevantni dug.

8. Dodatno osiguranje za otplatu duga

Član 34.

Dug se dodatno može osigurati u vidu zaloga:

1) cjelokupnim ili dijelom prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije koja se finansira iz kreditnih sredstava ili

2) iz dijela prihoda Federacije, kantona, grada ili općine.

Ukoliko Federacija, kanton, grad ili općina na zahtjev kreditora garantiraju otplatu duga dužnika zalogom njegovih prihoda, odluku o tome donijet će Parlament Federacije, odnosno kantonalna skupština, gradsko ili općinsko vijeće usvajanjem budžeta za tekuću godinu u kojem je planiran iznos na ime zaloga i Zakona o izvršenju budžeta, odnosno odluku o izvršenju budžeta, a sredstva će se držati na posebnom računu odvojeno od svih drugih prihoda. Kreditori imaju prioritet u pogledu isplata sa tog računa samo u slučaju neplaćanja duga od dužnika.

Dužnik, u smislu stava 1. ovog člana, može biti samo privredno društvo ili drugo pravno lice u kojem Federacija, kanton, grad ili općina imaju odlučujući uticaj na upravljanje na osnovu strukture vlasničkog kapitala.

Podugovori iz člana 33. i zalozi iz stava 1. ovog člana bit će registrirani u Federalnom ministarstvu finansija.

9. Dodatne mjere

Član 35.

U slučaju da kanton, grad ili općina zakasne u izvršenju otplate glavnice ili kamate po bilo kojem dugu definiranim ovim Zakonom više od 30 dana od datuma dospeljeća obaveza, dužni su u roku od pet dana po isteku ovog roka obavijestiti Federalno ministarstvo finansija, a grad ili općina i ministarstvo finansija kantona. Federalno ministarstvo finansija će u evidenciju duga naznačiti da je došlo do kašnjenja u plaćanju prispjelih obaveza.

Nakon zakašnjenja u izmirenju glavnice i kamate kreditor koji je dodatno osiguran zalogom iz stava 1. član 34. može doći u posjed založenih prihoda za izmirenje duga.

U slučaju kašnjenja u izmirenju glavnice i kamate kreditori mogu pokrenuti postupke protiv kantona, grada ili općine radi naplate neizmirenog duga.

Član 36.

Federalno ministarstvo finansija od kantona, grada ili općine zahtijeva da izrade i dostave plan mjera za osiguranje prihoda za servisiranje duga. Takav plan podliježe odobrenju Federalnog ministarstva finansija.

U slučaju da kanton, grad ili općina ne provedu i ne djeluju u skladu sa planom iz stava 1.

ovog člana, Federalno ministarstvo finansija može zadržati dio zajedničkih budžetskih prihoda, koji pripada kantonu, gradu ili općini. Ta sredstva će se držati odvojeno od drugih sredstava kantona, grada ili općine u toku perioda otplate u skladu sa sporazumom i plativi su kreditoru u skladu sa uvjetima definiranim sporazumom.

III. VANJSKI DUG

Član 37.

Federacija se može zadužiti na osnovu vanjskog duga uz prethodnu saglasnost Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i uz dostavljanje prateće dokumentacije koju propisuje Ministarstvo finansija i trezora.

Zaduženje Federacije koje nije odobreno u skladu sa stavom 1. ovog člana neće biti važeće niti je provodiva obaveza Federacije.

Zaduženje kantona, općine, grada i javnih preduzeća na osnovu vanjskog duga, zajedno sa pratećom dokumentacijom bit će predmet prethodne saglasnosti Parlamenta Federacije i Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

Zaduženje kantona, grada, općine i javnih preduzeća koje nije odobreno u skladu sa stavom 3. ovog člana neće biti važeća i provodiva obaveza kantona, općine, grada i javnog preduzeća koje se zadužilo.

Zaduženje kantona, općine, grada i javnog preduzeća u skladu sa stavom 3. ovog člana neće biti dug Federacije i Federacija neće imati nikakve obaveze u vezi sa tim dugom.

Federalno ministarstvo finansija donijet će propise kojima se definiira sadržaj, način i rokovi dostave prateće dokumentacije iz stava 3. ovog člana.

1. Svrha vanjskog zaduživanja Federacije

Član 38.

Federacija može stvoriti obaveze na osnovu vanjskog duga u sljedeće svrhe:

- 1) finansiranje budžetskog deficita;
- 2) refinansiranje i restrukturiranje neizmirenog unutrašnjeg i vanjskog duga Federacije;
- 3) plaćanje garancija Federacije u potpunosti ili djelimično u slučaju da zajmoprimac ne ispuni svoje finansijske obaveze;
- 4) plaćanje troškova servisiranja duga Federacije uključujući i povezane troškove kao što su: emisija vrijednosnih papira, održavanje računa, amortizacija, fiskalni agencijski troškovi;
- 5) finansiranje kapitalnih investicija.

2. Određivanje ograničenja iznosa vanjskog duga u Federaciji

Član 39.

Ograničenje iznosa vanjskog duga Federacije određuje se Zakonom o izvršenju budžeta Federacije. Ograničenjem duga određuje se iznos novog zaduživanja na osnovu vanjskog duga unutar budžetske godine i ukupan iznos vanjskog duga koji u toj godini može biti dostignut, a u skladu sa ograničenjima iz člana 7. ovog Zakona.

Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

2. Procedura zaduživanja na osnovu vanjskog duga Federacije

Član 40.

Federalno ministarstvo finansija i resorno federalno ministarstvo odgovorni su za vođenje pregovora u vezi sa novim zaduživanjem. Federalno ministarstvo finansija je isključivo odgovorno za provođenje procedure za zaključivanje kreditnih sporazuma.

Federalno ministarstvo finansija dostavlja Vladi Federacije inicijativu za vođenje pregovora u vezi sa zaključivanjem kreditnog sporazuma. Inicijativa sadrži:

- 1) kratak opis projekta;
- 2) razloge za zaduživanje na osnovu vanjskog duga Federacije;
- 3) iznos predloženog vanjskog zaduženja Federacije;
- 4) uvjete predloženog vanjskog zaduženja Federacije;
- 5) mišljenje Federalnog ministarstva finansija;
- 6) prethodnu saglasnost za vođenje pregovora ukoliko se stvara obaveza za kanton, općinu, grad ili javno preduzeće.

Vlada Federacije razmatra inicijativu iz stava 2. ovog člana i određuje delegaciju za pregovore.

Nakon završenih pregovora Federalno ministarstvo finansija dostavlja Vladi Federacije nacrt kreditnog sporazuma ili zapisnik sa pregovora i prijedlog odluke za davanje saglasnosti za prihvatanje kredita i prijedlog odluke za davanje saglasnosti za zaključivanje kreditnog sporazuma, koja sadrži:

- 1) svrhu za koju se predlaže zaključivanje kreditnog sporazuma;
- 2) elemente o iznosu i uvjetima zaduživanju kantona, grada, općine ili javnog preduzeća na osnovu indirektnog duga Federacije;
- 3) ovlaštenje za potpisivanje kreditnog sporazuma;
- 4) okvirni iznos sredstava i način njihovog osiguranja u slučaju da se radi o sufinansiranju projekta;
- 5) iznos glavnice duga, kamatnu stopu, troškove zaduživanja, formu duga, dospijeće i rok otplate;
- 6) procjenu da li priprema i implementacija kreditnog sporazuma zahtijeva donošenje novih zakona ili izmjenu postojećih.

Nakon što Vlada Federacije prihvati nacrt kreditnog sporazuma i prijedlog odluke dostavlja ih Parlamentu Federacije. Parlament Federacije donosi odluku o vanjskom zaduživanju.

U slučaju indirektnog duga, odnosno kada je finansijska obaveza na osnovu vanjskog duga Federacije alocirana na kanton, općinu, grad ili javno preduzeće, istovremeno sa upućivanjem prijedloga odluka iz stava 4. ovog člana na usvajanje Parlamentu Federacije, Federalno ministarstvo finansija pripremit će prijedlog podugovora kojim prenosi prava i obaveze na kanton, općinu, grad ili javno preduzeće u skladu sa odredbama kreditnog sporazuma.

U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma provodi se procedura iz st. od 2. do 6. ovog člana. Ukoliko je inicijativa za izmjenu postojećeg kreditnog sporazuma potekla od kantona, općine, grada ili javnog preduzeća ona će imati istu pravnu snagu kao dokumenti iz stava 6. ovog člana.

Član 41.

Odredbe čl. 38., 39. i 40. shodno primjenjuju kantoni, gradovi, općine i javna preduzeća.

3. Kreditna sredstva na osnovu vanjskog duga Federacije

Član 42.

Federalno ministarstvo finansija će kreditna sredstva na osnovu vanjskog duga Federacije deponovati i upotrijebiti u skladu sa uvjetima iz kreditnog sporazuma.

U slučaju da se sporazumom ne definira polaganje sredstava ta sredstva deponovat će se u Centralnoj banci i upotrijebiti u skladu sa sporazumom.

4. Alokacija obaveze otplate vanjskog državnog duga

Član 43.

Federacija, kanton, općina, grad i javno preduzeće obavezni su plaćati svoj pripadajući dio vanjskog duga.

Konačna alokacija vanjskog državnog duga koja je nastala prije stupanja na snagu Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 52/05) i ovog Zakona važeća je i obavezujuća.

Alokacija vanjskog državnog duga nastalog prije stupanja na snagu ovog Zakona, a koja nije konačna u skladu sa stavom 2. ovog člana, alocirat će se po principu krajnjeg korisnika. U slučaju da princip krajnjeg korisnika nije primjenjiv, tada se obaveza otplate duga alocira u skladu sa udjelima alociranog duga Federacije, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Konačna alokacija vanjskog duga Federacije, kantona, općine, grada i javnog preduzeća nastala prije stupanja na snagu ovog Zakona važeća je i obavezujuća.

Alokacija vanjskog duga Federacije, kantona, općine, grada i javnog preduzeća nastalog prije stupanja na snagu ovog Zakona, a koja nije konačna u skladu sa stavom 4. ovog člana, alocirat će se na osnovu principa krajnjeg korisnika.

Zaduženje na osnovu vanjskog duga Federacije, kantona, općine, grada i javnog preduzeća, nastalo nakon stupanja na snagu ovog Zakona, moguće je ako je prije zaduživanja obaveza plaćanja takvog duga u potpunosti alocirana na Federaciju, kanton, općinu, grad i javno preduzeće, ili je izvršena kombinacijama alociranja duga na neke od navedenih strana.

5. Stalno izdvajanje namjenskih sredstava za vanjski dug Federacije

Član 44.

Sredstva za servisiranje vanjskog duga Federacije stalno će se namjenski izdvajati u budžetu. U budžetu i Zakonu o izvršenju budžeta Federacije propisat će se potrebni iznos za servisiranje vanjskog duga za tekuću godinu na prijedlog Federalnog ministarstva finansija.

6. Obaveze na osnovu vanjskog duga Federacije

Član 45.

Vanjski dug Federacije je apsolutna i bezuvjetna obaveza Federacije u skladu sa uvjetima definiranim odlukom o emisiji vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine i kreditnim sporazumima.

Ukoliko Federacija stvara kreditne obaveze za kantone, općine, gradove ili javna preduzeća oni imaju obavezu servisiranja duga u skladu sa zaključenim podugovorima.

Kreditor je obavezan prikupiti informaciju o djelovanju u skladu sa zahtjevima iz st. 4. i 5. člana 40. ovog Zakona. Federalno ministarstvo finansija je dužno na zahtjev kreditora osigurati informaciju kojom se potvrđuje djelovanje u skladu sa propisima. U slučaju da kreditor ne prikupi navedene informacije, obaveza Federacije neće biti važeća, a kreditor neće biti u mogućnosti da je provede.

Član 46.

Odredbe čl. 44. i 45. shodno primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

7. Očekivano neplaćanje duga i rezervne mjere za plaćanje obaveza

Član 47.

U slučaju da po prispijeću jedan od dužnika ne otplati svoj dio vanjskog duga, takav propust dužnika koji nije izmirio svoje obaveze ne izaziva nikakve zakonske obaveze na strani dužnika koji je izmirio svoje obaveze u smislu preuzimanja odgovornosti za taj dio vanjskog duga Federacije.

Neizmirenu obavezu iz stava 1. ovog člana može dobrovoljno, u potpunosti ili djelimično, izmiriti Federalno ministarstvo finansija ili dužnik koji je izmirio svoju obavezu.

Međutim, dužnik koji je ispunio svoje finansijske obaveze, uključujući i Federalno ministarstvo finansija, može u potpunosti ili djelimično dobrovoljno osigurati sredstva za plaćanje na ime servisiranja duga u ime dužnika koji nije izvršio svoje obaveze. U tom slučaju dužnik koji nije izmirio svoje obaveze će dužniku koji je izmirio njegove obaveze osigurati cjelokupan iznos takvih plaćanja. Dužnik koji nije izmirio svoje obaveze dužan je isplatiti istom puni iznos izmirenih obaveza i proviziju do 10% godišnje, a u skladu sa podugovorom. Takva nadoknada je automatska, ima zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili Federalnog ministarstva finansija.

Federalno ministarstvo finansija može, ukoliko ocijeni da postoje izgledi da će doći do privremenog zastoja u pravovremenom izmirenju obaveza od kantona, općine, grada ili javnih preduzeća, primijeniti i druge mjere propisane ovim Zakonom i to:

1. Ako je razlog očekivanog nedovoljnog priliva sredstava uzrokovan time da krajnji korisnik neće osigurati nikakva sredstva ili će osigurati sredstva u iznosu manjem od onog koji je predviđen, onda će u tom slučaju Federalno ministarstvo finansija izmiriti prispjelu obavezu i aktivirati instrument osiguranja povrata kredita od krajnjeg korisnika koji je sastavni dio podgovora sa krajnjim korisnikom kredita.

2. Federalno ministarstvo finansija od kantona, grada ili općine može zahtijevati da izradi i dostavi plan mjera za osiguranje prihoda za servisiranje duga. Takav plan podliježe odobrenju Federalnog ministarstva finansija.

3. U slučaju da kanton, grad ili općina ne provede i ne djeluje u skladu sa planom iz stava 4. tačka 2) ovog člana, Federalno ministarstvo finansija može zadržati dio zajedničkih budžetskih prihoda koji pripada kantonu, gradu ili općini. Takva sredstva će se držati odvojeno od drugih sredstava kantona, grada ili općine u toku perioda otplate za troškove u skladu sa ugovorom i podliježu garanciji iz ovog Zakona i plativi su Federaciji u skladu sa uvjetima takvog duga i ukoliko su oni definirani ugovorom.

8. Saradnja sa Centralnom bankom

Član 48.

Federalno ministarstvo finansija i Centralna banka sklopit će agentski ugovor kojim će se dogovoriti način i uvjeti u skladu sa kojima će Centralna banka obavljati agentske poslove za Federalno ministarstvo finansija, uključujući, ali se ne ograničavajući na osiguravanje strane valute ili valuta u razmjenu za domaću valutu u iznosima potrebnim da se udovolji zahtjevima za planirano servisiranje vanjskog duga Federacije.

V. GARANCIJE FEDERACIJE

1. Opis garancija Federacije

Član 49.

Garancija Federacije može se izdati u skladu sa uvjetima definiranim ovim Zakonom i ne može proizaći sama po sebi ili na drugi način biti indirektno izdata.

Garancija Federacije predstavlja potencijalnu obavezu Federacije. Obaveza Federacije nastaje ako zajmoprimac nije izvršio otplatu garantiranog zajma uz propisanu kamatu u skladu sa uvjetima kreditnog sporazuma u cijelosti ili djelimično. Obaveza Federacije je da po dospijeću vrši otplatu u skladu sa planom i neće biti odgovorna za bilo kakva prijevremena plaćanja osim ako to izričito nije prihvatila u skladu sa uvjetima garancije.

Garancija Federacije se pretvara u dug Federacije kada Federalno ministarstvo finansija utvrdi da plaćanje ili plaćanja koja su dospjela na ime zajma na koji se garancija Federacije odnosi nisu izvršena u skladu sa uslovima zaduživanja i da zajmoprimac nije izvršio svoju obavezu. Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija potvrđuje da su ispunjeni svi uvjeti pretvaranja garancije u dug, aktiviranja garancije i izmirenja obaveze a u vezi sa čl. 57. i 58. ovog Zakona.

Takvo pretvaranje garancije u dug Federacije ne podliježe bilo kojem ograničenju duga Federacije iz ovog Zakona.

2. Ograničenja za izdavanja garancija

Član 50.

Garantni dug dospijeva i plativ je na datum koji ne prelazi period amortizacije kapitalnih investicija koje se finansiraju.

Izdavanje garancija podliježe ograničenjima iz člana 7. ovog Zakona.

Metod obračuna garantiranog duga je isti kao i za ostali negarantovani dug Federacije, grada ili općine u skladu sa ovim Zakonom.

Ako su garancije Federacije prvobitno izdate u okviru ograničenja iz člana 7. ovog Zakona, zaduživanje zbog osiguranja plaćanja takve obaveze ne podliježe ograničenjima duga Federacije sadržanim u ovom Zakonu.

4. Procedure za izdavanje garancija Federacije

Član 51.

Zajmoprimac ili kreditor koji traži garanciju za zajam, u skladu sa ovim Zakonom, podnosi zahtjev u pisanoj formi uz propisanu dokumentaciju kako bi Federalno ministarstvo finansija moglo procijeniti finansijsko stanje zajmoprimca i njegovu solventnost. Neophodno je dostaviti detaljne informacije u vezi sa kreditnom institucijom i zajmoprimcem.

Federalno ministarstvo finansija donijet će propise kojima uređuje koja dokumentacija i informacije su neophodne u proceduri donošenja odluke o izdavanju garancije Federacije.

Po prijemu zahtjeva za izdavanje garancije Federacije uz prateću dokumentaciju, Federalno ministarstvo finansija odmah obavlja preliminarni pregled kako bi osigurao prijem svih potrebnih informacija. Nakon izvršene ekonomske i finansijske analize, na osnovu dostavljene dokumentacije i informacija, Federalno ministarstvo finansija Vladi Federacije dostavlja prijedlog odluke o izdavanju garancije u pisanoj formi.

Analiza iz stava 3. ovog člana obuhvaća utvrđivanje nivoa rizika koje će pretrpjeti Federacija

ukoliko se garancija odobri. Federalno ministarstvo finansija može zatražiti pomoć prilikom utvrđivanja rizika u skladu sa ovim Zakonom od Centralne banke i drugih institucija koje su profesionalno angažirane u procjenama rizika.

Sa prijedlogom odluke iz stava 3. ovog člana Federalno ministarstvo finansija Vladi Federacije dostavlja: kreditni sporazum, odluku zakonodavnog tijela o zaduživanju ukoliko se radi o kantonu, općini ili gradu, namjenu kredita, garanciju komercijalne banke u slučajevima kada se zajmoprimac ne finansira iz budžeta Federacije, kantona, gradova i općina, te dokaz da je zahtjev za izdavanje garancije objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH" 21 dan prije eventualnog davanja saglasnosti za odobrenje.

Vlada Federacije donosi odluku o izdavanju garancije Federacije.

Član 52.

Parlament Federacije odobrava izdavanje garancije Federacije i imenuje potpisnika sporazuma o garanciji Federacije.

5. Namjena garancija Federacije

Član 53.

Garancije Federacije mogu se izdati samo za finansiranje kapitalnih investicija.

6. Uspostavljanje garancijskog fonda

Član 54.

Zakonom o izvršenju budžeta utvrđuje se ukupna vrijednost i struktura garancijskog fonda iz kojeg se izdvajaju sredstva za izvršenje plaćanja po izdatim garancijama.

Garancijski fond ima podračun u okviru Jedininstvenog računa Trezora koji se isključivo koristi za izvršenje plaćanja po garancijama.

Planiranje finansiranja i održavanje garancijskog fonda u nadležnosti je Vlade Federacije, s tim da su administrativni poslovi garancijskog fonda u nadležnosti Federalnog ministarstva finansija.

Član 55.

Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je obračunati i naplatiti premiju i proviziju za svaku izdatu garanciju. Premija podrazumijeva premiju rizika po izdatoj garanciji i obračunava se u procentu od iznosa duga na osnovu glavnice zajma na koji se izdaje garancija. Premija se naplaćuje jednokratno u momentu izdavanja garancije.

Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno nametnuti bespovratnu proviziju, kao preduvjet za izdavanje garancije, na osnovu:

1. iznosa glavnice zajma koji će se garantirati i kamate koja će se plaćati na taj iznos i
2. analize rizika.

Provizija iz stava 2. ovog člana je naplativa u vrijeme izdavanja garancije Federacije.

Provizija se obračunava u procentu na iznos garancije a znači naknadu troškova nastalih u toku izdavanja garancije.

Procentat premije i provizije utvrdit će se propisima koje donosi Federalno ministarstvo finansija a kojima se uspostavljaju procedure za izdavanje garancija i iznosi premija i

provizija.

Premije i provizije uplaćuju se na Jedinствeni račun Trezora u korist garancijskog fonda.

Član 56.

Federalno ministarstvo finansija vršit će nadzor finansijske sposobnosti svih zajmoprimaca koji su po ovom Zakonu dobili garancije za zajam.

Federalno ministarstvo finansija može od zajmoprimca tražiti informacije koje su neophodne za vršenje takvog nadzora. Federalno ministarstvo finansija će se, po potrebi, konsultovati sa Centralnom bankom ili drugim relevantnim institucijama o finansijskom stanju kreditnih institucija koje su dale zajmove na koje su izdate garancije Federacije.

7. Finansiranje obaveze nastale na osnovu garancija Federacije

Član 57.

Federalno ministarstvo finansija obavljat će godišnji pregled svih izdatih garancija Federacije na osnovu kojih može nastati obaveza za Federaciju, s tim što će se pregled završiti najkasnije do usvajanja budžeta za narednu godinu. Takvim pregledom će se u svakom godišnjem budžetu procijeniti iznos potencijalnih obaveza na osnovu izdatih garancija Federacije. Dodatna izdvajanja namjenskih sredstava će, po potrebi, utvrditi Federalno ministarstvo finansija prilikom pripreme budžeta Federacije za tekuću godinu. U slučaju da takva izdvajanja nisu osigurana za plaćanje obaveza garancije Federacije, Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno predložiti stvaranje obaveze na osnovu unutrašnjeg zaduživanja Federacije u tu svrhu.

8. Plaćanje na osnovu garancija Federacije

Član 58.

U slučajevima u kojima zajmoprimac nije izvršio uplatu ili uplate u skladu sa uvjetima kreditnog sporazuma i kreditna institucija potvrdi da je poduzela sve razumne mjere za osiguranje izvršenja uplate, kreditna institucija može dostaviti Federalnom ministarstvu finansija zahtjev za plaćanje.

U zahtjevu za plaćanje iz stava 1. ovog člana navest će se iznos glavnice zajma koji nije otplaćen i iznos neplaćene ili zaostale kamate.

Federalno ministarstvo finansija, nakon što utvrdi da je zahtjev za plaćanje iz stava 1. ovog člana opravdan i u skladu sa uvjetima iz sporazuma o garanciji, dogovorit će uplatu neizmirenih dospjelih obaveza kreditnoj instituciji u roku od 15 radnih dana od dana podnošenja zahtjeva.

Federalno ministarstvo finansija, nakon što ustanovi da zajmoprimac nije izvršio pravovremeno plaćanje u skladu sa uvjetima iz kreditnog sporazuma, evidentirat će aktiviranje garancije u Evidenciji garancija Federacije i objavit će se kašnjenje izmirenja obaveza dužnika iz stava 1. ovog člana u "Službenim novinama Federacije BiH".

9. Naplata duga na osnovu garancija Federacije

Član 59.

Nakon plaćanja kreditnoj instituciji na osnovu garancije Federacije, Federalno ministarstvo finansija bit će nosilac svih prava i potraživanja na osnovu sredstava koja je imala takva kreditna institucija u skladu sa sporazumom o zajmu sa zajmoprimcem u omjeru svih plaćanja prema toj garanciji.

Obaveza zajmoprimca da izvrši uplatu Federalnom ministarstvu finansija je bezuvjetna i apsolutna na osnovu izvršenog plaćanja kreditnoj instituciji. Zajmoprimac je obavezan poduzeti sve razumne mjere da Federalnom ministarstvu finansija izvrši uplatu što je prije moguće.

Federalno ministarstvo finansija poduzima sve mjere za koje je ovlašteno u skladu sa ovim Zakonom i drugim zakonima da izvrši povrat svih iznosa plaćenih na osnovu garancije, uključujući i troškove u vezi sa tim.

10. Prestanak garancija Federacije

Član 60.

Garancija Federacije prestaje kada je:

- 1) zajmoprimac otplatio zajam na koji se odnosi garancija;
 - 2) rok garancije istekao;
 - 3) Federacija izvršila uplate u skladu sa uvjetima iz garancije.
- Federalno ministarstvo finansija konstatira prestanak garancije.

Član 61.

Odredbe čl. od 49. do 60. shodno primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

VI. NADZOR

Član 62.

Nadzor nad primjenom odredbi ovog Zakona vrši Federalno ministarstvo finansija, ministarstva finansija kantona, gradske i općinske službe za finansije svako u okvirima nadležnosti utvrđenih ovim Zakonom.

VII. KAZNENE ODREDBE

Član 63.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u ministarstvima, drugim organima uprave i službama, upravnim organizacijama i javnim ustanovama u Federaciji ako se:

- 1) dostave pogrešni podaci u vezi sa zaduživanjem u skladu sa članom 29. stav 3. i članom 45. stav 3. ovog Zakona,
- 2) prekrši ograničenje za zaduživanje iz čl. 7. i 9. ovog Zakona,
- 3) prekrše procedure za zaduživanje u skladu sa čl. 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 40. i 41. ovog Zakona,
- 4) ne vode evidencije, niti se obavještava u skladu sa čl. 13., 14., 15., 16., 17. i 18. ovog Zakona.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 64.

Federalno ministarstvo finansija će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti podzakonske akte koji su potrebni za provedbu ovog Zakona uključujući, ali ne ograničavajući se na čl. 14., 15., 28., 37., 51. i 55.

Član 65.

U roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona uskladit će se sa odredbama ovog Zakona i Zakon o Trezoru u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 58/02 i 19/03), kao i drugi zakoni i propisi koji na drugačiji način uređuju pitanja koja su predmet ovog Zakona.

Član 66.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o vanjskom dugu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 41/98) i Uredba o uslovima zaduživanja i izdavanja garancija Federacije, kantona, gradova, općina i institucija javnog sektora u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/02).

Član 67.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Stjepan Krešić

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Safet Softić